

שלומי חתוכה מתי נודה על האמת? נטשנו.

בבית

בלילה צריך להצמיד
את האזן היטב אל תוך הבית
כאלו היה קונכייה,
לשמע את הרהיטים
מדברים,
חורקים,
מתאוננים —
המטה, המקרר, ארון הבגדים,
אפלו הכסא.

אבל בסך הכל הם תמיד
אומרים אותו דבר, עומדים באותו המקום.
בלי שנוי,
רק מתבלים.
משפחה.

נטישה

מתי נודה על האמת?
נטשנו את ההורים.
הותרנו אותם בשממה
בלי מי שיקרא בשמם.

תנועת העולם שאנו מניעים
תהפך את ביתם לגלות,
לארץ זרה, העדרנו יתרון
אותם למתגרים:

את השפה המכרת יתרגלו
במתנות טלויזיה ישנות או בקלומות.

מתי נודה על האמת? נטשנו,
השלכנו אותם בבור
כמו אקדח שהשלך לאחר שיכה
קליע שאינו מביט לאחור,
הותרנו אותם בלי ידיעה מה עוד עליהם לעשות
כמו פה בלי שנים.

ולא היינו פליטים,
לא עברנו גבולות.
לא רדפו אותנו שאהידים
ולא מיליציות תת אנושיות,
לא עזבנו בגלל רעב
או מחלה,
והלכנו ריקים, רק אנחנו,
אבל שדדנו
את כל מה שנתן לקחת.

נטשנו אחרי שהאכילו והגנו
כאלו היו האדמה והשמים,
חבקנו ונשקנו.
טרקנו את הדלת,
אטמנו את הקבר
מחכים
הלכנו בעינים בורקות,
עורים.

הרגע בו נבין זאת,
ברגע בו נבין זאת,
הוא הרגע בו
נחבק חזק את ילדינו.